Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

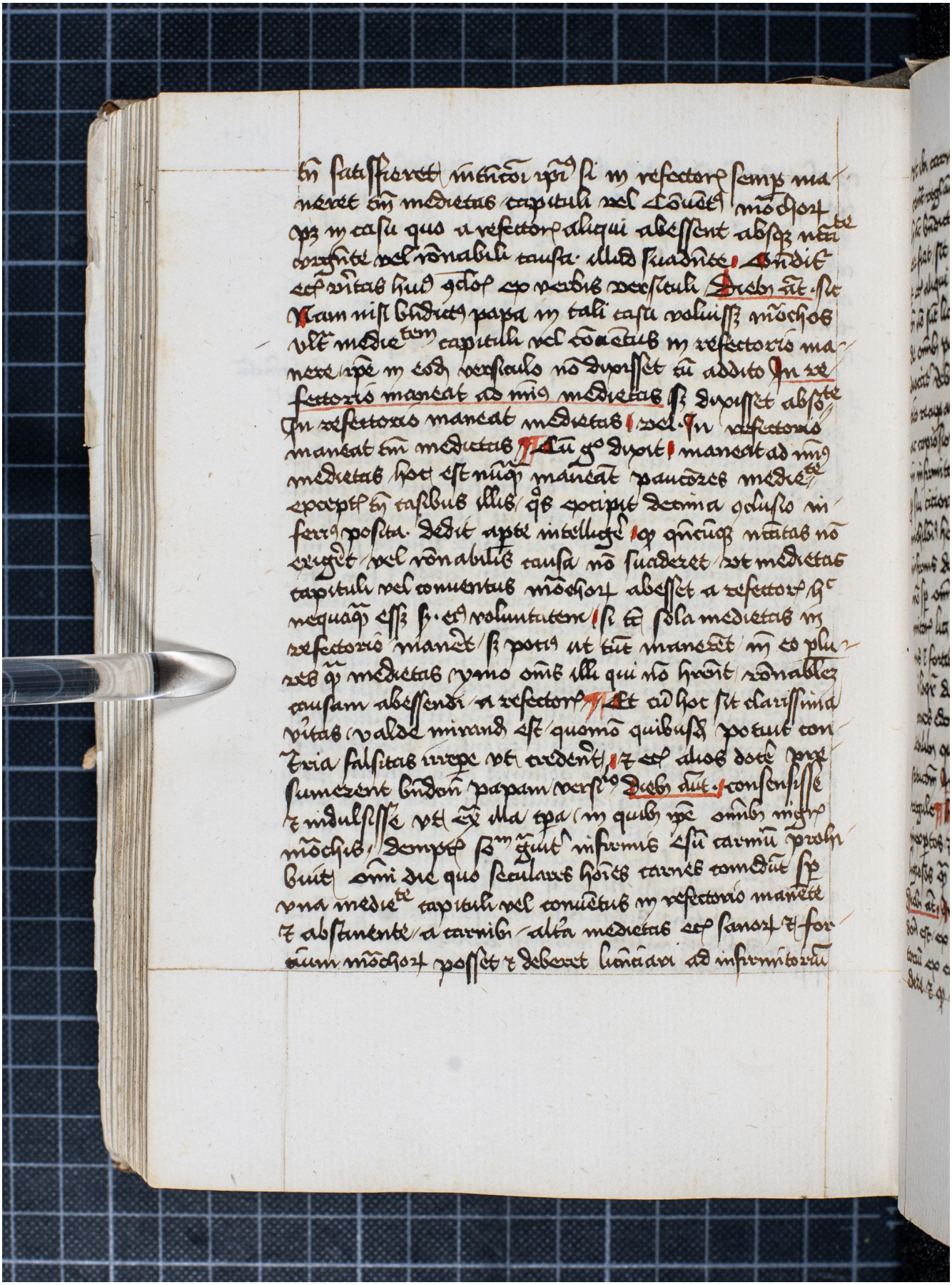

in satisfieret. Mentior igitur si in refectorio semper maneret cum medietas capituli vel conuentus monachorum in casu quo a refectorio aliqui abessent absque necessitate vel rationabili causa. Illud suadentes. Sed dicit ecclesie vitas hiud gloss. ex verbis versiculi. Dicit autem. sic Nam nisi benedictus papa in tali casu voluisset monachos vel medietatem capituli vel conuentus in refectorio manere igitur in eod. versiculo non diuisset cum addito. In refectorio maneat ad minus medietas. si diuisset absque. In refectorio maneat medietas. vel. In refectorio maneat cum medietas. Cum ergo diuisit. maneat ad minus medietas. hoc est nunquam maneat pauciores medietate exceptis cum casibus illis. qs exciptit decima oclusio infra posita. Dedit igitur intelligere. quod quicunque necessitas non exigit. vel rationabilis causa non suaderet. vt medietas capituli vel conuentus monachorum abesset a refectorio. sic nequaquam esset. si. ex voluntatem. si ex sola medietas in refectorio maneret. si potius ut tute maneret. in eo plures quam medietas. immo omnes illi qui non habent rationabilem causam abessendi a refectorio. Et ad hoc sit clarissima vitas valde mirand est. quomodo quibusdam potuit contraria falsitas irrepere vt credent. et ex alios doce. presumerent bidon papam versiculo. Dicit autem. consensisse et indulsisse vt ex illa ipa in quib. pe omnib. mgrs monachis. Dempto sm. quod infirmis esu carnium prohibuit omni die quo secularis homines carnes comedunt. sp vna medietas capituli vel conuentus in refectorio manere et abstinente a carnibus alia medietas ex sanorum et forsitan monachorum posset et deberet liceare ad infirmitorium